

ת"פ 66110/11/23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד אנור דבאבסה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 66110-11-23 מדינת ישראל נ' דבאבסה(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט יריב בן דוד המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל - תביעות נגב	
אנור דבאבסה (עציר) - בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד שוקרי אבו טביק	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות החזקת נשק והחזקת תחמושת, בניגוד לסעיפים 144(א) רישא ו-144(א) סיפא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

על פי עובדות כתב האישום, החזיק הנאשם בחדר אירוח הסמוך לביתו בישוב יאטה, בתוך מגירת שולחן האוכל באקדח חצי אוטומטי קליבר 9 מ"מ מתוצרת "גלוק" (להלן: "**האקדח**") טעון במחסנית תואמת עם תחמושת, ולצידו מחסנית תואמת נוספת עם תחמושת.

הנאשם החזיק באמל"ח שלעיל במשך מספר חודשים עובר ליום 19.11.23.

טיעונים לעונש

2. בדיון שנערך ביום 17.4.24, הגישה ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב (ת/1).

ב"כ הנאשם העיד מטעם ההגנה את אבי הנאשם, מר כמאל דבאבסה (להלן: "**האב**").

בעדותו, הציג האב תעודה, לפיה הוא עובד עם משרד הביטחון. האב מסר כי משפחתו מאוימת, כי אמו ואחיו נרצחו בתחומי "האזור", וכי בנו - הנאשם, החזיק בנשק לצורכי הגנה עצמית. לדברי האב - הוא והנאשם מתגוררים ברמלה אך אשת הנאשם גרה ביאטה, שכן איננה תושבת ישראל.

3. **ב"כ המאשימה** הפנה לערכים המוגנים אשר נפגעו

עמוד 1

כתוצאה ממעשי הנאשם: חשש ממשי לפגיעה בחפים מפשע; חשש להסלמת אלימות עבריינית; ערעור הביטחון האישי; והפרת הסדר הציבורי. לשיטת ב"כ המאשימה, הפגיעה בערכים היא אלו הינה במידה משמעותית ביותר.

ב"כ המאשימה טען לחומרה כי האקדח היה טעון במחסנית עם תחמושת, היה מוכן לביצוע ירי, וכי לצידו הוחזקה אף מחסנית טעונה נוספת, והכל במשך מספר חודשים.

ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם ענישה שנע בין 27 לבין 46 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה ב"כ המאשימה להיעדרו של עבר פלילי ולהודאת הנאשם אשר הביאה לחיסכון בזמן השיפוט.

נוכח האמור, עתר ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, ולהורות על הטלת רכיבי ענישה נלווים של מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס והתחייבות.

4. **ב"כ הנאשם** טען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות למעשיו. נטען כי הימצאות כלי הנשק ב"אזור" מפחית סיכון, ולא כטענת המאשימה, שכן הנשק לא מסכן את אזרחי מדינת ישראל אשר גרים בתחומה.

ב"כ הנאשם הפנה לעדות האב לפיה נרצחו בני משפחתו בידי התנזים על רקע שיתוף הפעולה של אבי הנאשם עם כוחות הביטחון.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם המאשימה לא תואם את הפסיקה הנוהגת ולשיטת ההגנה, המתחם הראוי נע בין **12 ל-20** חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם עתר לחרוג ממתחם העונש נוכח מטרת ההחזקה, מיקום הנשק בשטחי "האזור" ותרומת האב למדינה.

5. בדבריו האחרונים, מסר **הנאשם**:

"התובע רוצה שאם אני רואה מחבל אני אעצום עיניים. כאילו הוא אומר "אל תעזור". אני עזרתי כמה שאני יכול. אחי, סבתי נפטרו בשטחים. לקחתי את האקדח כדי להגן על עצמי. האקדח היה כדי להגן מחמאס. מה שהיה ב-07.10 היה כבד. אני שמתי אקדח במגירה כדי להגן על עצמי ועל הורי."

מתחם העונש ההולם

6. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל **לערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות, **למידת הפגיעה** בהם **ולמדיניות הענישה** הנהוגה, והכל **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

7. הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם הם שמירה על ביטחון הציבור, והגנה שלומם ושלמות גופם של האזרחים. כן נפגע ערך של שמירה על הסדר החברתי ובמסגרתו מניעה של הסלמת סכסוכים לכדי אירועים קטלניים.

8. בעניין חומרתן של עבירות החזקת כלי נשק, אשר הפכו זה מכבר "למכת מדינה", יפים דברי בית המשפט העליון:

ר' למשל ע"פ 3610/23 רמי גוהר נ' מדינת ישראל (נבו 23.05.2024)

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה שבעבירות נשק, בהן גלום פוטנציאל לפגיעה בחיי אדם וסיכון ביטחון הציבור. כפי שהזדמן לי לציין ... "אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש ... מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק" ... דברים אלו נכונים היום על דרך קל וחומר."

וכן בע"פ 5681/23 נח חווא נ' מדינת ישראל (נבו 20.12.2023)

"בית משפט זה שב ומתריע השכם והערב על חומרתן של עבירות הנשק בחברה הישראלית בכלל, ובמגזר הערבי בפרט (ראו: עניין קואסמה, פסקה 16; עניין אבו עבסה, פסקה 15). עבירות אלו מגלמות סיכון רבתי לשלום הציבור, לביטחון ולסדר החברתי, כאשר חדשות לבקרים אנו עדים לתוצאותיהן ההרסניות ומעבר לכך הן משמשות קרקע פורייה לעבירות נוספות (עניין נורי, פסקה 9). בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה בגין ביצוע עבירות נשק, החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי לרבות החזקה ונשיאה. ואמנם ניכרת בשנים האחרונות מגמת החמרה בענישה לשם מיגור עבירות אלו."

וגם בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (נבו 05.11.2019)

"המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין, ו- 15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין (סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977); זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת."

9. מדיניות הענישה הנוהגת:

א. ע"פ 1806/22 עאדל נבארי נ' מדינת ישראל (נבו 15.06.2022)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת נשק ותחמושת בכך שהחזיק ברכב אקדח FN טעון במחסנית ובה 12 כדורי 9 מ"מ. המתחם שנקבע בבית-המשפט המחוזי נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר. במסגרת ערעורו, מצא בית-המשפט העליון כי יש מקום להקלה מסוימת וגזר דינו ל-16 חודשי מאסר.

ב. רע"פ 6265/20 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (נבו 15.09.2020)

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהחזקת נשק ותחמושת, בכך שהחזיק מתחת לכיסא הנהג ברכבו אקדח מסוג ברטה בצירוף מחסנית ובה כדורים. המתחם שנקבע נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר. בהעדר עבר פלילי ושלל נסיבות

מקלות, נדון הנאשם ל-15 חודשי מאסר. בית-המשפט המחוזי קיבל לידיו תסקיר נוסף ולפנים משורת הדין הקל את עונשו של הנאשם לכדי 12 חודשי מאסר. בקשת הרשות לערעור נדחתה.

ג. רע"פ 2919/22 **עלי שעבאן נ' מדינת ישראל** (נבו 01.08.2022)

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות החזקת נשק ותחמושת ושיבוש הליכי משפט, בכך שהבחין בכוח משטרה והשליך אקדח טעון מסוג "יריחו" עם מחסנית ו-16 כדורים. **המתחם שנקבע נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר**. בשל עבר פלילי מכביד נדון הנאשם ל-20 חודשי מאסר. בית-המשפט המחוזי הקל את עונשו של הנאשם ל-15 חודשי מאסר בין היתר בשל כך שכניסת השוטרים לביתו של הנאשם בוצעה שלא כדין. בקשת הרשות לערעור נדחתה.

ד. רע"פ 5613/20 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (נבו 25.08.2020)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקת נשק ותחמושת, בכך שהחזיק במקום מגוריו אקדח מסוג FN בקוטר 9 מ"מ ו-20 כדורים בקוטר זהה. **המתחם שנקבע נע בין 11 ל-30 חודשי מאסר**. בשל שלל נסיבות מקלות, נדון הנאשם ל-12 חודשי מאסר. הן הערעור והן בקשת הרשות לערעור נדחו.

ה. רע"פ 3278/23 **ולדיסלב מיכאלוב נ' מדינת ישראל** (נבו 02.05.2023)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקת נשק ובהחזקת סמים של"ע, בכך שהחזיק במחסן אקדח 9 מ"מ עם כדור טעון, 2 כדורים נוספים במחסנית ו-2 כדורים נוספים. ובנוסף נתפסו למעלה מ-50 גרם קנביס. **המתחם הנפרד להחזקת הנשק נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר** והמתחם לעבירת הסמים נע בין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר. הערכאה הדיונית, חרגה ממתחם העונש משיקולי שיקום וגזרה על הנאשם 9 חודשי עבודות שירות. ערעור המדינה התקבל והנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בשל אי מיצוי הדין. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ו. רע"פ (מחוזי ב"ש) 50590-12-22 **באדר אלסייד נ' מדינת ישראל** (נבו 20.03.2023)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת נשק, בכך שהחזיק במחסן הסמוך לביתו אקדח TAURUS בקוטר 9 מ"מ ומחסנית. **המתחם שנקבע נע בין 13 ל-36 חודשי מאסר**. בשל נסיבות מקלות, נדון הנאשם ל-14 חודשי מאסר. בדחיית ערעורו של הנאשם, ציין בית-המשפט המחוזי כי מתחם העונש שנקבע מתאים לנסיבות וכי הענישה הסופית מקלה עם המערער.

ז. רע"פ (מחוזי ב"ש) 25700-08-22 **זהר אלבחירי נ' מדינת ישראל** (נבו 07.12.2022)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת נשק ותחמושת, בכך שהחזיק בקופסת מתכת מעל ארונות המטבח באקדח FN עם שתי מחסניות ו-213 כדורי 9 מ"מ. **המתחם שנקבע נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר**. **בשל שיקולי הרתעה וחרף היעדר עבר פלילי, נדון הנאשם ל-18 חודשי מאסר**. בדחותו את הערעור העיר בית-המשפט המחוזי:

"בהערה נוסף ונציין, כי יש ממש בטענת ב"כ המשיבה ולפיה, אם בכלל נפלה שגגה בעת קביעת המתחם, היה זה עת נקבע כי תחתית המתחם תחל ב-12 חודשי מאסר, ולא למעלה מכך."

10. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים

החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט

11.

לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

תכנון שקדם לביצוע העבירה:

החזקת אקדח ומחסניות עם תחמושת מצריכה פעולה מקדימה ומחושבת, בין אם על ידי רכישתם בדרכים עקלקלות ובין אם בקבלתם באופן אחר, וכן השקעת תשומות ומחשבה גם ביחס למקום החזקתם. הנאשם החזיק את הנשק והמחסניות במשך מספר חודשים.

נזק שנגרם מביצוע העבירה והנזק הפוטנציאלי שלצידה:

בענייננו, לא נגרם כל נזק (ידוע) מהחזקת הנשק בפועל. אולם אין כל ספק שפוטנציאל הנזק הוא עצום, החל מביצוע עבירות פליליות באמצעות האקדח, וכלה באובדן חיי אדם. ודוק, הנאשם החזיק באקדח טעון במחסנית תואמת, ובמחסנית נוספת עם כדורים "בהיכון".

ר' לענין פוטנציאל הנזק הדברים במסגרת ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' יונס טובח** (נבו 05.11.2019)

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו"הגורם בלעדיו איין" (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוצאותיהן."

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה: הנאשם טען בדבריו האחרונים כי מטרת החזקת האקדח היא לצורכי הגנה עצמית. לא ניתן לקבל טענה זו, ובכך לעודד את החשים מאוימים להחזיק בנשק ותחמושת באופן בלתי חוקי. יתרה מזאת, קבלת הטענה, "מזמינה" שימוש בנשק המוחזק לצורכי הגנה עצמית במועד בו ימצא מחזיק הנשק שלא כדין לעשות בו שימוש בהמשך הדרך ולפגוע בכך בערכים מוגנים נוספים.

בענין זה ר' הדברים הבאים מתוך ע"פ 5681/23 **נח חווא נ' מדינת ישראל** (נבו 20.12.2023):

"הווה אומר: אין לקבל את טענת המערער, המבקש להפחית מחומרתן של עבירות של החזקה ונשיאת נשק באצטלה של **הגנה עצמית**. עלינו להעביר מסר חד וברור - כל מי שנושא ומחזיק נשק בלתי חוקי ואף אם מדובר בצורך להגנה אישית, עליו להיות מודע לכך שהוא עובר על החוק וצפוי לענישה קשה בדמות עונש מאסר משמעותי בפועל. במילים אחרות, הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת צריכה לחול ללא קשר על כל עבירה בנשק לנוכח חשש מפגיעה ממשית בערכים החברתיים, ואיומים משמעותיים על שלום הציבור וביטחונו."

מיקום החזקת הנשק: אינני מוצא לקבל את טענת ב"כ הנאשם ולפיה יש בהחזקת נשק ותחמושת בשטחי איו"ש שיקול לקולא. בראש ובראשונה כרוכים הדברים בפוטנציאל זליגת הנשק והתחמושת לידי גורמים חבלניים או פליליים העלולה להביא לביצוע עבירות פליליות או לאומניות ולאובדן חיי אדם, בין אם בשטחי ישראל ובין אם בשטחי איו"ש (שגם שם מתגוררים אזרחי מדינת ישראל). ולצד זאת, קיים פוטנציאל נזק ממשי לבני ביתו של הנאשם ולמבקרים בו נוכח החזקת האקדח והמחסניות במגירת שולחן האוכל ללא השגחה, דווקא במצב הנתון בו הנאשם אינו מתגורר במקום באופן קבוע

אלא חולק את זמנו בין בית אשתו וילדיו ביאטה ובין ביתו ברמלה.

12.

בשל האמור, מצאתי לקבוע את מתחם

העונש ההולם כך שינוע בין 16 ל-32 חודשי מאסר.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

13.

בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש,

נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

עבר פלילי: הנאשם נעדר עבר פלילי.

נטילת אחריות ושיתוף פעולה: הודאת הנאשם מגלמת (בדרך כלל) קבלת אחריות על ביצוע המעשים, יש בה משום הקלה למתלוננים אשר נחסך מהם מעמד העדות בבית-המשפט, ונלווה לה חסכון משמעותי מזמנם של עדי התביעה ובהם שוטרים, ובזמן שיפוטי יקר. בענייננו, הנאשם הודה במיוחס לו, אם כי במסגרת דבריו האחרונים בבית המשפט התקבל הרושם כי הוא לא הפנים באופן מלא את הפסול שבמעשה.

הרתעת הרבים והרתעת היחיד: בית-המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך בהחמרת ענישה בעבירות הנשק תוך מתן שיקול מרכזי של הרתעת הרבים.

ר' למשל ע"פ 6383/21 עידן קריף נ' מדינת ישראל (נבו 13.02.2022):

"אקדח שיוורה "במערכה השלישית" גורם כמובן לנזק רב, אך גם אקדח שמונח על השולחן "במערכה הראשונה" - אף אם לא נעשה בו כל שימוש אחר בהמשך - עלול לפגוע בשלום הציבור באופן ממשי. יש לקשור אפוא מלחמת חורמה על עבירות הנשק למיניהן, וגם על בית המשפט לתרום את חלקו למלחמה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. לא פעם נקבע כי יש להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, ולהעניק משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל"

ור' דברי ביהמ"ש גם בע"פ 9228/23 מדינת ישראל נ' אגבאריה מיום 26.5.24:

"עבירות הנשק מצויות על סדר יומו של בית משפט זה דרך שגרה. עובדה זאת מהווה השתקפות של תמונת האלימות והפשיעה בנשק הגואה בחברה הישראלית, ובחברה הערבית בפרט; של תמונת הקורבנות מעבירות הנשק המציגה גידול מידי שנה; ושל רמת האכיפה בכל המתייחס להחזקת נשק לא חוקי. כבר תואר כי המצב הגיע לכדי מצב חירום לאומי. על רקע זה ניכרת בפסיקה מגמה של הקשחת מדיניות הענישה בעבירות נשק, תוך מתן **משקל מרכזי** לשיקול של הרתעת הכלל" (פסקה 11)

בענייננו ב"מערכה הראשונה" היה מונח אקדחו של הנאשם בתוך מגירת שולחן האוכל כאשר הוא טעון במחסנית מלאה ולצידו מחסנית טעונה נוספת. המערכות הבאות עלולות היו להתרחש ולהביא לתוצאות קשות.

סוף דבר

14.

נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר בתיק זה.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו שלא יעבור עבירה לפי סעיפים 144(א) או 144(ב) לחוק העונשין תשל"ז 1977.

ג. קנס כספי בסך ₪ 3,000 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.24

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- **תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת:**
www.eca.gov.il
- **תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו**
35592* או, 073-205-5000.
- **תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי**
תשלום)

מוצגי אמל"ח יושמדו או יחולטו על פי שיקול דעת המאשימה.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' סיוון תשפ"ד, 13 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.